

de forældrene i dette samfund, sådan at kommunerne får mulighed for at imødekomme ønskerne hos de forældre, der gerne vil passe deres børn, ved at give et beløb med børnene og derigennem skabe den økonomiske tryghed og baggrund, der skal til.

Det er en fuldstændig fordrejning at stå her og antyde, at vi nu vil nedlægge alle institutionerne. Vi kan måske sige, at vi er i en så heldig situation, at vi ikke har et udbygget institutionsnet, for så ville alle muligheder faktisk være udtømt, og så var der ingen frihed, så var der ingen valgmulighed tilbage. Nu er der altså en mulighed for at komme med et nyt element inden for børnepasning, nemlig at forældrene selv kan få lov til at passe deres børn. Det synes jeg er flot, og jeg kan slet ikke forstå, at man fra anden side ikke kan se, at det må være en menneskeret.

Det er rigtigt, som hr. Tom Behnke siger, at vi igennem vores skatte- og afgiftssystem herhjemme i høj grad har umuliggjort det alternativ for mange familier selv at passe deres børn.

Hvad angår orlovsordningerne, er det selvfølgelig en orlovsordningstype, som er afhængig af, at man har en dialog med arbejdspladsen, men det ser vi heller ikke som noget indgreb i friheden.

Stefan G. Rasmussen (KF):

Jeg vil gerne indlede med at sige tak til de ordførere, som har været heroppe og berige min dag, for den debat og de små bemærkninger, der har været, har inspireret mig til at notere på mit papir her, at det er mindre interessant, at det er forældrene, der vælger, eftersom det jo er børnene, vi taler om, og kærligheden til dem, der skal give børnepasningen den rigtige dimension.

Jeg er enig med hr. Villy Søvndal, når han nu lukker vinduet op og lader os kigge ud i virkeligheden, men jeg er sikker på, at hvis det var børnene, der kunne vælge, ville de vælge deres forældre derhjemme.

Derfor kan jeg også sige, at Det Konservative Folkeparti absolut ikke er imod pasningsordningerne i det foreliggende forslag, men med den vending, man her bruger, nemlig »ret til« i stedet for, som socialministeren sagde, »muligheden for«, så tager jeg klart afstand fra det.

Det er lidt mærkeligt, at jeg skal stå her som konservativ politiker og minde S og SF om, at et socialt velfærdssamfund bedst bygges op på, at de, der har meget, yder mere til fællesskabet

end dem, der har lidt. Det betyder altså også, at nogle må fraskrive sig retten til at have ret til.

I forslaget påpeges det, at man ved at indbygge denne pasningsgaranti vil skabe større fleksibilitet på arbejdsmarkedet, men jeg kunne nu godt nævne adskillige andre nemmere måder at opnå den på. Det kan f.eks. ske ved at gennemføre Det Konservative Folkepartis tidligere forslag om, at pengene følger barnet. Det vil ikke bare give fleksibilitet, men det vil også give valgfrihed, og det var jo det, man efterlyste lige før.

Konklusionen er derfor, at vi ikke kan stemme for dette forslag.

Tom Behnke (FP):

Indledningsvis – så jeg husker at få det med – skal jeg stille et spørgsmål til forslagsstillerne.

Man skriver i første afsnit af de almindelige bemærkninger: »eller få pasning i en privat pasningsordning baseret på sort arbejde.«

Det er den variant, man har, når man taler om privat pasning.

Sidste uge behandlede vi et forslag fra socialministeren, hvor vi netop fik skelnet imellem, om det var offentlig eller privat pasning, men her lægger SF det altså op til, at enhver form for privat pasning er sort.

Jeg vil gerne høre, i hvilken forbindelse det er sort. Er det i forhold til skattelovgivningen, eller hvad er det, man mener, når man siger sort arbejde? Og vil man dermed påstå, at enhver form for privat pasningsordning er sort arbejde?

Jeg vil i øvrigt sige til forslagsstillerne og specielt til hr. Villy Søvndal, at jeg synes, det er et meget flot forslag. Jeg synes, det er et godt og gennearbejdet forslag, og specielt bemærkningen om, at man også under sine finanslovforhandlinger har taget de økonomiske sider af forslaget med, synes jeg vidner om, at det ikke er et forslag, der er lavet fra dag til dag, men et godt gennearbejdet forslag.

Det betyder dog ikke, at Fremskridtspartiet kan støtte forslaget, men det, der kan roses, skal roses.

Det er min opfattelse i modsætning til SF, at børn og børnepasning er et ansvar, der påhviler forældrene og ikke det offentlige. Vi har tidligere været inde på, hvorfor der kan være så stort et behov for, at man skal have passet sine børn offentligt, hvad det er, der gør, at stadig flere forældre efterspørger offentlig pasning.

For mig at se er der kun én eneste årsag til det, og det er, at forældrene i stadig højere grad